

for nødvendigt at paabyde Lygtetvang i Sommermaanederne i de lyse Nætter. Endelig er der foreslaaet at indsætte det mere almindelige Udtryk „Arbejdskørsel“ i Stedet for at tale om „Kørsel mellem Mark og Avlsgaard“ o. s. v. Naar Udvalget har indsat Udtrykket „Arbejdskørsel“, er det navnlig af Hensyn til den meget stærke Trafik, der foregaar fra Landet ind til de store Byer med Furage, da det er overordentlig vanskeligt at faa Lygterne anbragt paa de Køretøjer, der benyttes hertil; disse skal altsaa falde udenfor Lygtetvangsbestemmelsen, selv om de kører paa et saadant Tidspunkt af Døgnet, da Lygtetvangen gælder for andre Køretøjer.

Ændringsforslag Nr. 17 lyder saaledes: „Punkt 30 udgaar. Det udgaar af den Grund, at det i Punkt 6 til § 4 foreslaas, at § 4, 2det Stykke, affattes saaledes: „Justitsministeren fastsætter i saa Henseende nærmere Regler for Lygternes Indretning.“ Herved forstaaer Udvalget, at dette ogsaa gælder for Vognlygternes Indretning og Lysstyrke, hvilket maaske kunde være Tvivl underkastet, hvis det ikke udtrykkelig fastslaas.

Ved Ændringsforslag Nr. 18 til Punkt 31 stryges Ordene: København, Frederiksberg og Købstæderne. Vi indser nemlig ikke Nødvendigheden af at gøre en Undtagelse med Hensyn til Kørehastigheden for Københavns, Frederiksbergs og Købstædernes Vedkommende, idet vi mener, at man der bør være de samme Regler underkastede, som gælder andre Steder.

Ændringsforslag Nr. 19 til Punkt 32 gælder Ansvarsforsikringen og fritager kommunale Institutioner for Forsikringspligten. Udvalget har ment det forsvarligt at fritage disse Institutioner for denne Pligt, hvis de maatte ønske det. Spørgsmaalet er rejst i Udvalget af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, der henstillede til Udvalget at fritage de kommunale Institutioner for Forsikringspligten, og Udvalget fulgte denne Henstilling, selvfølgelig under Forudsætning af, at de paagældende Institutioner paatog sig Erstatningsansvaret for de Ulykker, der maatte ske.

Ændringsforslag Nr. 20 til Punkt 33 angaar Retten til at sætte et Motorkøretøj ud af Funktion. Der har indenfor Udvalget været meget stærk Tvivl, om det ikke var at gaa for vidt, at man ikke alene straffede vedkommende Fører, hvis han kørte uforsvarligt, men endogsaa gik til at sætte Motorkøretøjet ud af Funktion. Efter indgaaende Drøftelser i Udvalget blev man dog enig om at lade selve Bestemmelsen staa; der er

dog foreslaaet et Par Ændringer i det Stykke, der angaar dette Forhold.

Ændringsforslag Nr. 21 til Punkt 34 angaar Skattebestemmelserne. Ærede Medlemmer vil se, at der er sket en fuldstændig Omændring af Skattebestemmelserne. Skatten har hidtil udelukkende været lagt paa Hestekræfter. Her sker der en Kombination mellem Hestekraft og Vognens Egenvægt, og der sker en gradvis Stigning i Skatten pr. Hestekraft. Det er altsaa et nyt Princip, der her er bragt i Forslag, og det skal gælde for alle Køretøjer, ogsaa Droskeautomobiler. Lastautomobiler beskattes udelukkende efter deres Egenvægt. Denne Beskatningsmaade vil maaske have til Følge — det nærer man i alt Fald nogen Frygt for —, at man gaar over til at benytte lettere Vogne, da det er de lettere Vogne, der bliver begunstiget ved den Skatteomlægning, der her sker. Derved er det ikke usandsynligt, at Skatterne vil indbringe et mindre Beløb, end man har forudsat, altsaa, at det økonomiske Resultat ikke fuldt ud vil komme til at svare til de Beregninger, man har foretaget; men derom tør jeg naturligvis ikke udtale mig bestemt paa dette Tidspunkt. Med Hensyn til selve Skatten stilles nu alle lige for Loven, idet de Undtagelsesbestemmelser, der hidtil har været gældende med Hensyn til Droskekøretøjer og for Læger og Dyr læger ophæves. Den Opfattelse er blevet raadende i Udvalget, at der ikke var Grund til at stille Læger og Dyr læger gunstigere med Hensyn til Skatten end andre, der kører Motorkøretøjer. De Takster, som Læger og Dyr læger beregner sig som Godtgørelse for egen Befordring, er efter min Formening af den Natur, at de ikke alene er i Stand til at dække Benzinforsbruget og en Amortisation af selve Køretøjet, men i mange, mange Tilfælde ogsaa har været i Stand til at give Fortjeneste derudover. Man har derfor foreslaaet at stryge de Lempelser, som disse Folk hidtil har haft, og de eneste, der bliver fri for Skatten, er Kongen, Medlemmer af Kongehuset, Medlemmer af fremmede Fyrstehuse, fremmede Magters Gesandtskabspersonale og Konsulæmbedsmænd, forsaavidt de ikke er danske Statsborgere; endvidere Køretøjer, der er indregistrerede som tilhørende Stats- og kommunale Institutioner samt Køretøjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport. Der er dernæst tilføjet en Bestemmelse om, at saafremt et Køretøj ikke ønskes benyttet, kan det sættes ud af Funktion, og forsaavidt det sættes ud af Funktion i et Kvartal, der omfatter Skattekvartalet, kan man derved frigøre sig for at betale den pligtige Skat.